

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Előfizetési árak:

Helyben:	60 f.	Vidéken:	1 K -
1 óra	1 K 80.	1 óra	3 -
1 évre	3 - 80.	1 évre	6 -
1 évre	7 - 20.	1 évre	12 -

Főszerkesztő és lapkiadó: **Baranyos Lajos.**
Felelős szerkesztő: **Major Mihály.**

Megjelenik: minden hétköznap este 8 órakor.
Szerkesztőség és kiadó-hivatal: **Szent-István-tér 1.**
Telefon 208.

Egyes szárok kaphatók: a előfizetőszéknél.

NAGYPÉNTEK.

Nagypénteken az Igazságot kiterjesztett karokkal és elgyötört testtel a keresztre feszítették. Jöttek a hóhérok és elosztották ruháit egymás közt, köntösére pedig sorsot vetettek. Akik hittek az Igazban, megingott lélekkel tántorodtak meg és a győzelmes halál fekete fátyolt borított a lelkekre.

Jöttek az élet nyomorultjai, száműzöttei. Akiknek lelkét nagy keserűségnek címa nehezítette és nehéz sirások könnyűje marla pirosra. Jöttek azok, akiket megcsalt, kilosztott a hahatózó élet. Örök rajok tolongtak a véres keresztfá alá, hogy megtanulják a szenvedést a szenvedés királyától.

És azóta a világ királyává lett a szenvedéskirály. Azóta bűbajos mennyei zene a bánatos szívűek sóhaja. Azóta az örökboldogság selyem belépője a szegény ember rongyos kabátja. Azóta királyi korona gyémántja az árvák, szenvedők patakzó könnyűje. Azóta

van értéke, végtelen értéke a léleknek, a lélek egyszerűségének, az ártatlanságnak.

En szegény ember az én Krisztussal végtelen érték vagyok ebben a világban. Krisztus nélkül egy modern állat, amelynek a teste szép ugyan, de csak annyit érek, amennyit két karom izmaival, kezemmel, bűnös lelkiismeretlenségemmel kiharcolok magamnak. Mi kell? Kell a világ szenvedése, bánata, nyomorúsága, de az édes vigasztaló, dicsőséges Krisztussal? Vagy létkellen érzékvilág önző emberirtó harc, amelyben biztos a bukás s a halál, az örök halál el nem kerülheted? Mi kell? Inkább a szenvedő élet Krisztussal, mert ennek jutalma az örök boldogság. Ezért áldott a nagypénteki sirások könnyűje, áldott a szegények sóhaja, áldott a szűkölködők insége. Mert Krisztus halálával a reménytelenség kárpítja meghasad, a nyomor sziklája megrendül és diadalmasan bug át a világon a Feltámadás fuvalma.

Innen-onnan.

Humanizmusról, idegbelegéségekről és egyebekről.

A múlt napokban egy rémrengvénybe illő eseményről adtak hírt a napilapok. A komárommegyei Naszvad községben egy 25 éves törpe suhanc, egy nyomorék pupos gnóm, alig magasabb 130 centiméternél, bestialis módon, iszonyu perverzitással megölte egy ottani gazdának öt éves ártatlan leánykáját a temetőben, aztán sírkereztékből készült máglyán megégette. Egy hónappal azelőtt szabadult ki a nyitrai fegyházból, hova azért került, mert leszurt egy hét éves fiút. A fentebb említett borzalmas tette után még aznap éjjel feltörte egy gazda kamráját, majd a község házába, végre egy kápolnába. Mire valamennyivel végzett, akkorra megvirradt, bement tehát egy korcsmába s ott bepálinkázott. Mikor elfogták, semmi megbánást nem mutatott, az öt vallató csendőröknek cinikusan azt mondta, hogy lakodalomban volt az éjjel.

Álljunk meg egy szóra. S ez a szó a halálbüntetés eltörlését követelő, humanizmustól csöpögő emberbarátoknak szól. Mit csináljon a társadalom az ilyen fenevadakkal? Szabadon bocsássa? Vagy bezárja s költsön rá tizezreket addig,

míg megöregszik? Mikor világos, hogy a fegyház nem javítja meg?

Ez a másik, amit most bölkök a tollam hegyére, szintén ilyenforma, de mégsem egészen. Tegnapelőtt Budán belkísértek egy tanárt a rendőrségre, mert szörnyen barátságos volt egy kis tizenhárom éves iskolás leánykához. Mikor vallatásra fogták a professzor urat, kijelentette, hogy ő idegbeteg s ennek igazolására előhozott a zsebéből egy orvosi bizonyítványt. Az előkelő irás annyira meghatóta a rend embereit, hogy a betegesen lágy szívű professzor menten szabadonbocsátották.

Hát, könyörgök, itt még jobban gondolkozzba esem, mint a Paluska eseténél. Azt elvégre is egész nyugodt lelkiismerettel felkötöttém, aztán pontum! Gondolom, nagy jót tennék vele az emberiségnek.

De mit csináljunk a tanár ural? Őt büntetni nem lehet. Ő beteg. Nem olyan beteg, akinek magának fáj valamije, mint aféle közönséges magunkfajta betegeknek, hanem aki, ha sikerül neki, hát másoknak, ártatlan gyerekeknek, szülőknek okoz sok-sok bajt, szegényt, bánatot. De mégis csak beteg; saját vallomása és orvosi irás szerint beteg, tehát büntetni nem szabad. A régi jó időkben ugyan tudták volna a módját annak, hogy miként gyógyítsák ki a betegségéből, de ma

A magunkbaszállásról.

Irta: **Dr. MOHAI LAJOS** főigmn. tanár.
(Folytatás.)

A pozitív vallásbölcselet, filozófia kénytelen tehát meghajolni a bánat szükségessége előtt s elismerni azt, amit az aranyzavru Ottokár püspök, ki az anyag fölfelemelkedő lelki élet igazságait oly lankadailan hévvel keresi a tudomány fátylaja mellett, annyira benső meggyőződéssel, meggyőző erővel hirdet a bánat filozófiájáról:

„Az emberiség régi éneke, mely bölcsődal és bucsuzató is egyuttal: az elveszett paradicsomról szóló ének. Az utánavaló bánkodás — a bánat — világraszóló, nagy történelmi tény, évezredekben átrezgő elégia, melyet tagadni nem lehet, csak értelmezni; az egymást követő korok, nézetek és tévedések rálehelik jellegüket, de el nem némitják, elnémitani csak az elvesztett, de újra megkerült paradicsom bírná. Egy nagy általános fájdalom, nincs rajta kifejezve világosan, hogy bánatban, de valószínűleg az. Az egyes emberekben

azután ez a nagy világbánat konkrét alakokat nyer s ez a tulajdonképeni bánatban. Világbánat s az egyed bánatban — mindkettő a bűnből való. Ezek a bánatok keresik azt, amit elvesztettek — szabadulást keresnek s a töredelemben találják.

Minden vallásnak élesen kifejlett jellemvonása s elválaszthatatlan kísérője a bánat, az emberiség bánkodása Isten után, ami a vétköző szabadakarat tulajdonsága, kiváltsága, dísz, ahogy Szt. Tamás mondja a bánat pszichológiájáról. Minthogy ugyanis a lelkiismeretet megölni még sem lehet, adni kell neki valamit, ami szomját oltja, könyeket. Ezért a vallások a bűnösök vallásai és bánatos árnyalatuk s ezért hasonlít a hívő emberiség arca inkább egy borongó, mint derős homlokú szoborfehéhez. Ilyen a kereszténység is, de át van illeverte az örök kiengesztelés reményétől. A sirás emeli az állatlanságból magasra föl az embert; erkölcsi elvek szülője, melyek magas polcra emelik a siró, de megnyugovó, kiengesztelődni akaró embert; a javulás bölcsőjét mutatják. Csodálatosú szer a bánat, hatása láttára még az istenarc is felderül: a bűn pusztító tüzet bármily nagy is — mondja Aranyzavru szt. János egyetlen könyvepp eidltja. Ezért örülnek ott fenn jobban egy megterő bűnösön, mint 99 igazon.

„A társadalomnak egető szükségése van tehát a magabaszállásra; nélküle elvesz fogalma is az erényről, erkölcsi jóról amint elveszett már erénye, erkölcsisége! Bánat kell a világnak!”

Mily gyönyörű gondolatok ezek s mily méltóságosan, az emberi lélek mily alapos ismeretével hirdetik a bánat létezésének, szükségességének gondolatát, hogy az nem alapszik feltevéseken, fogalmakon, vallásokon, regéken, nevelésen, hanem eredeti, közvetlen s magában az emberi természetben lekszik (Télfy Eteleka).

E mély igazságot mi sem bizonyítja jobban, mint az, hogy a világirodalom és így a mi irodalmunk legnagyobb szellemeinek költészetében, ahol valamennyien

az örök emberi érzelmek zengői, a szív hangjaie, amelyek mindig emberiebbek, mélyebbek, igazab-
bak, mint a rideg észéi s melyeknek igazát ez utóbbi sem vonhatja kétségbe — a legmegindítóbb, legjobban bámult méltányolt és megkedvelt helyek épen azok amelyek magunkbavonulás elmélyedés sorait ragyogtatják felénk.

Nietzsche a filozófia borus homloku költője, a következő mondat adja profétája, Zavarhustra szájába: Bizony, bizony, az ember szennyes folyam. Tenger legyen valaki, hogy szennyes folyamot fogadhasson be és megse szennyeződjék össze-vissza. Ez elkészedett emberutalát sugallta kitörés bizonyára tulás, de jól tudjuk, hogy bizony sok mindenféle uszik az emberi lélek tükrén, megzavarva, elhomályosítva annak lenyél, s néha nagyon mélyre kell szállunk, ha e zavaros felszín alatt rejő igazgyöngyök fényében is gyönnörködni akarunk. Nehéz, fáradságos munka ez, mint a gyöngyhalászé, de minél mélyebbre tudunk alászállni, annál magasabb-

Sövegjártó János

hazai és rumburgi vászon-áruháza
barátok épülete,

AZÉLŐTT: ÖZV. HANEL ANTALNÉ
OLCSÓ SZABOTT ÁRAK

Mai lapunk 4 oldal.

00000317

már ezek a barbár idők elmúltak. Közélfekvő a gondolat, hogy aki beteg, azt dugják szanatóriumba. De, úgy látszik a tanár úr ez ellen tiltakozott, mert hiszen szabadon bocsátották.

Az eljárás feltétlenül előnyös az ilyen emberek részére. Betegek lesznek — ők tudják — miként, minő élet révénjén azután, ha bajba kerülnek, erre és egy tekintélyes orvosi írásra, (melyet minden eshetőségre elkészítve állandóan zsebükben hordanak a szivartárcájuk mellett) hivatkozva salvus konduktust kapnak a rendőrségtől.

Szerintem ez nem egészen jól van így. A középkorban a zsidóknak egy sarga foltot varrtak a köpönyegükre, hogy mindenki megismerhesse őket. Ez nagy kegyetlenség volt s ok nélkül való megbélyegzés. Hanem a huszadik század bizonyos betegével igazán jól tenné a rendőrség, ha ilyen sarga ismertetőjelet varratna a szmokingjutra vagy ferenczöszefükre, hogy ártatlan kis leányok és becsületes emberek megismerhessék és kerülhessék őket. Mert nem mindygyik kiszemelt áldozat olyan okos, mint az a kis budai leány, nem mindygyiknek van olyan gondos papája, mint neki s ami a fő, kisleányok nem tudhatják kivülről, hogy melyik barátságos bácsinak van a zsebében orvosi bizonyítvány.

Mult héten a fővárosi lapokban a következő kis hírt olvastam:

Egy derék református lelkész. Sífokról jelentik: A minap Kádartuk somogymezei községben meghalt Rosenbergh Samu vendéglős ötvenes fia. A fitu eltemetésére a szomszéd városból hívták el a főrabbit, aki azonban lekészt a vonatból. A lesújtott szülők papi szertartás nélkül akarták eltemetni a kis fiút, a midőn teljes papi díszben megjelent Mlosnyi Sándor református lelkész és a szülők engedelmétvet ő tetteme el a fiút és megható beszédet mondott. A temetés után szép tüszelédiját ajánlottól az apa a

liberális lelkésznek, aki azonban azt visszautasította azzal, hogy amit tett, az kötelessége volt.

Erről a kis hírről jut eszembe, hogy nem mindenütt vannak ilyen kedves állapotok. Vannak helyek, hol az egyik vallás lelkésze azért is megharagszik más vallás papjára, mivel az az ő haldokló hívát utolsó óráiban megvigasztalja. Hja! sok-félék az emberek.

A francia-német háború alkalmával Bismarck a német katonák hősiességéről szólván, a következőket mondotta:

A franciákban nincs meg az az érzés, nincs meg annak az embernek a kötelességérzete, aki egyedül és sötétben is képes lelövetni magát. Ez pedig a hit azon maradékványától, amely a mi népünkben van; attól, hogy tudjam, hogy van valaki, aki lát akkor is, mikor a hadnagy nem lát.

Majd tovább így folytatja: Hogyan lehet kinyilatkoztatott vallás nélkül, egy Istenbe vetett hit nélkül, aki a jót akarja; egy magasabb bírónak és a jövő életbe vetett hit nélkül — megtenni kötelességét és mindenkinek megadni a magáét: ezt nem tudom megérteni.

Ehhez fűzve még a következő egyéni nyilatkozatokat teszi:

Ha én nem volnék keresztény, nem szolgálnám egy óráig tovább a királyt. Ha nem számolnék az Istenel, bizony, a földi hatalmasokra nem adnék semmit sem. Megtudnék élni, elég előkelő volnék ugyanis s semmi szükségem rájuk nem volna.

Minek fáradjak és dolgozzam szakadatlanul e világban, minek tegyem ki magam kellemetlenségeknél és rossz bánásmódnak, ha nincs meg az az érzésem, hogy Isten miatt teljesíteni kell a kötelességemet? Ha nem hinnék egy isteni világrendben, amely ezt a német nemzetet valami jóra és nagyra jelölte ki, akkor felhagynék a diplomáciával, vagy át sem vettem volna... Cimek és érdemrendek nem izgatnak.

Vegyük el tőlem a hitet és élvezzék tőlem a hazámat. Ha nem volnék szigorúan hívő keresztény, ha nem bírnék a vallás csodás básisával, akkor nem lett volna egy ilyen szobitségi kancellárjuk.

Szegény Bismarck! Milyen jó, hogy már meghalt! Mennyire le-sajnálunk ma szegény sötét fejét a modern szabadgondolkodók! Urak és szociáldemokraták, Galileisták és nagy diákok. Ez a szegény elmaradt ember sohasem hallgatta a fenyés Samu tudományos előadásait. Igaz ugyan, hogy a felvilágosodott 19. század végén élt, a modern Németországban, a tudományos világnezet gyönyörű korában, ismerte Büchner, a Kraft und Stoffot, olvasta Strausz, Renán és Darwint s mégis ilyen maradt! „Ein seelensguter Kerl, aber dumm, dumm“ — ugye? Ez az ember nem tartott tudományos (?) előadásokat, nem irt szociológiát és nem gondolkodott szabadon.

Csak épen hogy megeremtette az egységess nagy Németbirodalmat s összeröpte a régi Ausztriát és Franciaországot.

Szegény ábrándozó!

Bismarckról jut eszembe, hogy ez a vasméber senkitől sem félt, csak az Istenől és senki előtt nem hajolt meg, csak a katolikus egyház előtt. Ebbe is belevágta világot rengető fejszáját, de hasztalan. Karossza lett a vége. Részben az ő támadásai folytán támadt a német katolicizmusban az az óriási erejű reakció, mely megeremtette a Németbirodalom ighatalmasabb pártját, a centrumot. Ezt a gigászi alakulást nevezte el a multkoriban a mi külön Bismarckunk, Tisza István klerikális demagógiának. Hogy Németország nagy, hatalmas, virágzó s ebben oroszlanrészre van ennek a „klerikális demagógiának“, az ezt a Pavilkokkal dolgozó nagy államférfiut nem bántja. Mintha egy kis inasgyerek a nyelvét ölhögtetné az Eiffel toronyra. S szomorúan jellemző, hogy ennek a mi külön

titánlacinknak vannak Magyarországon, még pedig szép számmal, bámulói. Ő a haza megmentője, a régi jogrend fenntartója, a vallás, a konzervatív erkölcsök és intézmények őre, a katolikus papság és egyház megvédelmezője.

Ugy-e komikusak vagyunk?

Szigma.

NYITNI vagy nem nyitni?

Ez itt a kérdés. A felelet: nem nyitni. Husvét vasárnapjáról van szó. Ezen a napon, a kereszténység egyik főünnepén egészen, teljesen ünnepelni kell. Egészen és teljesen, ami azt jelentti, hogy a kereskedők se ti-zig, se semeddig, egy percig se tartsák nyitva üzleteiket.

Elismerjük: kereskedőink legnagyobb része eddig is ehhez tartotta magát. De mindig akadt két-három ünneprontó s ami a legsajnosabb: keresztény kereskedő is volt közöttük. Reméljük idén nem fog akadni. Ezért nem is nyomjuk meg erősebben a tollat. Csak a jelszót adjuk ki: nem nyitni!

N a p t a r.

Március 21.	Péntek.
R. Kath. Nagypéntek.	
Pro: Nagypéntek.	
Gör. Teofilakt.	
Nap kel: 6 ó 4. Nyugszik 6 ó 12.	
Hoid kel: 6 ó 4. Nyugszik 5 ó 37.	

ra szökken fel utána a-lelkünk értékes zsákmányával, amint azt Kempis Tamás megjegyzi. Áhítatos, tökéletes csend kell e titkos magunkbamelýedéshez, hogy el ne tűnjék szemünk elől az a vízi tündérpalota, hova leszallunk, mielőtt rejtelmes drágaságai közé lepillanthattunk volna, s ki ne csusszék ujjaink közül, levegővé ne váljék a durva érintésre a drágagyöngy, mit zsákmányolni akarunk, hogy köddé ne oszoljék szét az egész csodás tündérvilág, amelynek kincsözö áldásáról, alkotó csendjéről oly gyönyörűen beszél Maeterlinck, a költészet mélylelkű filozófusa;

„A hallgatás az az elem, melyben a nagy dolgok formálódnak, hogy végül tökéletesen és méltóságteljesen felszállhassanak az élet világosságára, melyen uralkodni fognak. Mihelyt igazán van mondani valónk, kénytelenek vagyunk hallgatni és mielőtt az ajkuk alusznak, felébrednek és munkába kezdenek a lelkük. Viszont, alighogy beszélni kezdünk, valami előre sejteti, hogy isteni kapuk zárod-tak be valahol. Amint kimondunk valamit, különös módon megkicsinítjük. Van valami ártatlan dolog mi gyaunk és a lelkünk közt; néha — Emersonnal szólva — oda jutunk, hogy kevesen óhaj-tjuk a szenvedést abban a remény-

ben, hogy végül valóságot találunk és érezni fogjuk az igazság éles szurásait és szögeit.“

Ime, hogy jutnak a nagy szellemek a lélek ünneplő elmélyedésébe, a lélekvizsgáló csend gondolatára, szükségére!

Es hallgassuk csak tovább:

„Csak egy napon át tartsd vissza a nyelvedet és a következő napon mennyire tisztábbak lesznek terveid és kötelességeid. — Mennyi hulladékok és szemetelt söpörtek ki belőled e néma munkások, mialatt nem lépett be többé a külvilág haszontalan zaja. — A beszéd igen gyakran — nem amint a francia mondja: a gondolat el-rejtésének, — hanem — a gondolat megfojtásának és felfüggesztésének művészelete oly formán, hogy többé nem marad rejteni való. — A méhek csak sötétben dolgoznak — és nagyon keserű táplálékkal élnek, mi alatt az édes mézet készítik, — ahogy Szalezi sz. Ferenc mondja: — a gondolat pedig csak csendben dolgozik és az érény titokban. Ilyenkor látjuk felcsapni az élet örvényeit, melyekről az emberek nem beszélnek és a szépség vagy borzalom benső tengerének mélységeit, melyek elől nem futunk, nem futhatunk el, hanem szemközt kell néznünk velök, — s a melyek végül busás jutalmakkal, kincsek-

kel szolgálnak!“ „Hallgatni arany!“

Már nem e csendről, hanem az ezt rendszeren létrehozó, bánkódó fájdalomról, amit külső sorscsapás még fokozhat, annak teremtő, újraépítő, naggyá tevő hatásáról énekel következőkép Musset, a szomorúság világhírű lantosa:

„A legszebb ének az, hol legnyúlabb a gyász, S van örökéltű dal, amely egy zokogás.

Az ember kis diák, a bú a tanítója, Nem ismeri magát, ki még nem szenvedett, Bármilyen zord legyen, hírd isteni hagyásnak, Mely régi mint a föld, régebb mint végzetünk: Felvenni tartozunk kereszttségét a gyásznak: Bus ár az, amivel a jóert fizetünk. Ha nem kap harmatot, elfonnyad a mezőség. Nem élhet meg a szív, ha könnye nem akad, Az itlv jelképe fa, min reszket az eső még, S a letört galyakon mégis virág fakad.

(Éjszakák.)

A végtetek csodálatos találkozásaképp még a szilaj életörömök hársányszavu dalosának, a mi vidám Csokonainknak lírájában is helyet talál a magány, a gondolatterítő magunkbavonulás dicsérete:

„Magánosság... honod csupán az érző szív

Mentsvára a magán szomorkodónk Csak a Te szent erődébe van, Hol biztatásit titkos égi szónak Hallhatja a boldogtalan. Te azt, ki megvetette a világot, Vagy akinek már az nyakára hágott, Kiséred és ápolgatod: Magát magával biztatod.

Te szülőd... virtust, csupán te tettet Naggyá a nyan bölcséket, Kiknek ártalanra terjedtetted

Testekbe kisdod lelkeket.

Áldott magánosság, jövel! (A magánossághoz.)

A magyar epika komoly, mélabuslelkű fejedelmé, Arany János meg egyenesen a boldogság alkotórészének tartja a bánat okozta fájdalmat:

Köl és száll a szív viharja Mint a tenger vésze; Fájdalom a boldogságnak Egyik alkotórésze; Az örömelek levogóját Megtisztítja bánat, A kizajlott bú felhőkön Szép szivárvány támad. (Ényhülés.)

De a leggyönyörűbb hangok, hogy úgy mondjuk a bánat fenkölt himnuszi Reviczky Gyula lantján csendülnek fel, azén az első izig-vérig modern, a nyugati kultúra lépcsőin felemelkedett vérbéli poétaén aki mikor először meri hangot adni a lírában a kizárólagos nemzeti mellett az általános embernek ugyanakkor szót meri kérni a költészet birodalmában az általános emberi keretén belül a modern lélek egyik legmagasztosabb, de eddig elhanyagolt vagy szorosan a vallás körébe utalt megnyilatkozása — a már többé nem a testet, hanem a lelket osztorozó, minden külső sorscsapástól ment tisztán a lélek kinyitól sajjó — büntudat szükséges lelki fájdalom számára is. (Végo köv.)

Színház.

Kedd márc. 18.

Limonádérezdes Király Ernővel.
Rossz szereposztás és mégis jó előadás. Azonban ebben senki ne lásson paradoxont, mert az egyes szerepek nem hivatott előadói, akiket különben is csak úgy ugrattak be, a rendelkezésükre álló rövid idő alatt is jól betanulták szerepeiket és nagy figyelemmel játszottak. **Király Ernőnek** pedig volt ereje ahhoz is, hogy saját briliáns alakításán kívül a rendezés nehéz munkájával is foglalkozzon. A vendégművész alakítása nagyon tetszett.

Színház szab. kir. város polgármesteré 2971/1913.

Pályázati felhívás.

A néhai Madaras Lipótné Hollner Mária által végrendeletileg alkotott **Madaras-Hollner** alapítvány 2 (kettő) jutalom díjára pályázatot hirdetek.

Elnyerhetik az alapító levél értelmében azok a jó magaviseletű, szegény családegyesülők, akik Székesfehérvárott egy gazdánál legalább 3 (három) év óta szolgálnak.

Egy-egy jutalomdíj összege 10.000 (tízezer) korona alapítványi tőke 1912. évi kamata.

Fenti kellékek cselédkönyv, szolgálati adóbizonyítványa, szegénységi bizonyítványa s a rendőrségen bejelentési hivatal bejelentő lapjával igazolandók.

Az ekként felszerelt kérvények hozzám címezve 1913. évi március hó 31-ig a városi közigazgatási iktatóhivatalnál nyújthatók be.

Megjegyzem, hogy a korábbi pályázati felhívásokra benyújtott kérvények, — amelyek akkor figyelemre nem jöhettek, — ezen pályázat alkalmával újból elbírálás alá kerülnek.

Székesfehérvárott, 1913. évi március hó 18-án.

Dr. Saára, polgármester.

Apróhirdetések.

Apróhirdetések előre fizetendők.

Eladó ház. Öreg-u. 22. sz. ház elköltözés miatt azonnal eladó.

Rákóczi-utca 17 sz. alatt egy bolthelyiség 2 szobával, konyhával és mellékhelyiségekkel május 1-re kiadó. Ugyanott kiadó egy istálló is.

Egy nagyobb fiu bolti szolgának felvétetik Knazovitzky divatruházában.

Kerékpárt írógépet és varrógépet Kümmelnél javíttassunk Kert-u. 47. Telefon sz. 242.

Egy jócsaládból való lányka felvétetik, aki a háztartásban segédkezik, főzni megtanulhat és családtagnak tekintik. Cim a kiadóban.

Pianinó, Zimmerman-féle, keresztűros, modern külsejű elköltözés miatt 400 koronáért eladó. Cim a kiadóban.

Nagyszemű ribizkét termő bokrok (elültetésre alkalmas csomónként 10 fillér) kaphatók Széchenyi-u. 26. alatt,

Boros Péter asztalosműhelyt nyitott Palotai-utca 17. sz. a., ahol mindenféle asztalosmunkát pontosan, jól és jutányosan készít.

A kir. javítóintézet kertészénél bő termésű, vetni való borsó, bokor és futó vajjab, szép magas törzsű alma, meggy, szilva, dió, fügek és folyton termő málna-bokrok, 2 éves spargagyökerek, petrezselyem, zeller, nagy termésű számacapalánták s melegágyi hónaposretek kaphatók.

Szivart, cigarettát, és ujságot, Vadász Ferencnél vegyen a Várkörut és Budai-ut sarkán.

Varrógépjavítások

műhelyünkben gyorsan és szakszertűen készíttetnek,

SINGER CO. varrógép-részvénytársaság!

Magyarország legnagyobb és legrégibb varrógép-üzlete.

Székesfehérvár, Nádor-utca Toltényi-ház.

Legszebb női és gyermekruhák
Mikó nővérek üzletében, — Szógyény-Marich-utca 6.
Raktáron tartjuk a legújabb divatú női bluzokat, blazer, glóth és karton köntönyeket, továbbá férfi és női alsó ruhákat, nagy választékban minden fajta fűzőket. — A nagydíjnyertes szíves pártfogását kérve maradunk tisztelettel!
Mikó Nővérek, Szógyény Marich-utca.

Veszprémi kiállításon 1904.
Eremmel kitüntetve!
Pécsi országos kiállításon 1907.

Zongorák!
PIANINÓK! — HARMONIUMOK!
A leghíresebb bécsi gyárosoktól: EHRBAR, FÖRSTER, STINGL, HOFMANN és CSERNY, stb.
Állandóan nagyraktáron vannak bármilyen **HANGSZEREK**, részletre és bérbe is kaphatók legolcsóbb árak mellett.

Zongororák	800 K-tól fejjebb
Pianinók	450 " " "
Harmoniumok	70 " " "
Cimbalmok	70 " " "
Cimbalmok pedáljal	130 " " "

10 évi jótállással.
Javítások és hangolások a legjutányosabban eszközöltenek.

HEIN MÁRTON
a Dunántúl legnagyobb műhangszer-készítő telepe.
Kossuth-u. 2. és Simor-u. 37.

Szigoruan szabott szolid árak.

Ujdonság! Ujdonság!
A budapesti 1910. évi nemzetközi kertészeti kiállításon az állami aranyéremmel kitüntetve.

DENDRIN
A gyümölcsfák, rózsza- és díszfák betegségeinek és az azoknak ártó rovaroknak leküzdésére az összes állami kertészeteknél is kitiűnően elismert, alkalmas szer. **DENDRIN**ÉK téli használatánál okvetlen megbízható hatása van és pedig:

paizs, vérteti, pókhálómoly, faragópille, rák, moha és törzsön előforduló zuzmó és kosz ellen, továbbá levélteti, gyűrűspille, petefészkek, melyek a repedésekben menhelyre lelnek, ártalmatlanná tételnek és a fa kérgén telelő gombafélék is.

Ami a fának DENDRINNEL való kezelését illeti, télen 10—15 százalékos és kora tavasszal rügyfakadás előtt 2—5 százalékos oldattal való permetezés avagy mázolás által érelnék el. A DENDRIN higitatlan állapotban szállítatik és pedig kimérve

80 fillér kilogrammonként.
Egyedüli főraktár:
IFJ. TÖGL GYULA
fészték nagykereskedőnél, — Városház-tér 1. sz.

JÓ ES OLCsÓ ZONGORÁK és PIANINÓK
elsőrendű gyártmányok nagy választékban állandóan raktáron vannak és jutányos árban adom el.

ROSENSTEIN ARTUR
ZONGORATERMÉBEN, ISKOLA-UTCA.6.
Telefon 291. Hangszerek részletfizetésre. Telefon 291.

Nyomatott az Egyházmegyei Könyvnyomdában Székesfehérvárott.